

Αθήνα, 23-7-2113

Αριθμ. Δ.Τ.: 066

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αχιλλέως 37 - 41 & Μυλλέρου ΤΚ-Πόλη : 104 36 Αθήνα
τηλέφωνο : 210-5238973 fax : 210-5202798
e-mail : oltee.oltee@gmail.com & mail@oltee.att.sch.gr
ηλεκτρον. σελ.: <http://www.oltee.gr> facebook: [group O.L.T.E.E.](https://www.facebook.com/group/O.L.T.E.E.)

πληροφορίες : **Σεραφείμ Κερασιώτης** Πρόεδρος Δ.Σ. Ο.Λ.Τ.Ε.Ε. τηλ.: 6936-449284
: **Σταμάτιος Σταματιάδης** Γενικός Γραμματέας τηλ.: 6945-752224
: **Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου** Έφορος Δημοσίων Σχέσεων τηλ.: 6974-251028

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Αγχόνη, το Υνί και τα 300 παραπούλια.

Ένα επετειακό κείμενο από το μέλλον

Υπάρχουν στιγμές, που **χάνονται** σαν ανάσα μέσα στη δίνη της Ιστορίας.

Υπάρχουν και **στιγμές**, που αποτελούν **ορόσημα** καμπής στον ρου της Ιστορίας.

Αυτές τις στιγμές, **οι άνθρωποι γράφουν Ιστορία**, με τη στάση τους.

Κύπρος, 1821. Τουρκοκρατία. Ο κόσμος υποφέρει από την πείνα, την άδικη φορολογία και, φυσικά, την ανελευθερία...

Ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός, συλλαμβάνεται και φυλακίζεται μαζί με άλλους τρεις επισκόπους, ως υποκινητής επανάστασης. Παραμονή της εκτέλεσής του, αρνείται την προσφορά φίλου του Τούρκου προύχοντα να διαφύγει. Επιλέγει να αποτελέσει το πρωτοσφάγιο στο μακελειό που θα ακολουθήσει. Η παλικαρία στάση του, έγινε θρύλος, σύμβολο, έπος. Την ημέρα του απαγχονισμού του, στις 9 Ιουλίου, διακηρύσσει στον Τούρκο Πασά:

*Η Ρωμιοσύνη εν φυλή συνότζιαιρη του κόσμου.
Κανένας δεν εβρέθηκεν για να την-ι-ξηλείψη.
Κανένας, γιατί σιέπει την που τάψη ο Θεός μου.
Η Ρωμιοσύνη εν να χαθή, όντας ο κόσμος λείψη!
Σφάξε μας ούλους τζί' ας γενή το γαίμαν μας αυλάτζιν.
Κάμε τον κόσμον ματζιελλιόν τζιαι τους Ρωμιούς τραούλλια.
Αμμά ξέρε πως ιλαντρον όντας κοπή καβάτζιν.
Τριγύρου του πετάσσουνται τρακόσια παραπούλια.
Το 'νιν αντάν να τρώ' την γην τρώει την γην θαρκέται.
Μα πάντα τζείνον τρώεται τζιαι τζείνον καταλυέται...*

Ελλάδα, 2013. Γερμανοκρατία. Ο κόσμος υποφέρει από την πείνα, την άδικη φορολογία και, φυσικά, την ανελευθερία...

Ο Υπουργός Παιδείας επιλέγει να παραμείνει Υπουργός, παραδίδοντας για σφαγή τους πρώτους 2.482 εκπαιδευτικούς, προκειμένου να ικανοποιήσει την απαίτηση της Γερμανοκαθοδηγούμενης Τρόικα, για «ζεστό αίμα» Δημοσίων Υπαλλήλων. ΦΕΚ 167 / **23-7-2013**. Ακολουθούν αλληπάλληλα κύματα απολύσεων που σαρώνουν και διαλύουν όλες τις Κρατικές δομές, την Ασφάλεια, την Υγεία, την Πρόνοια, την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ο φόβος και η ανασφάλεια κυριαρχούν. Το Σύνταγμα έχει ουσιαστικά καταλυθεί και η Χώρα παραδίνεται στον πλήρη έλεγχο των δανειστών της, που από χρόνια είχαν στοχεύσει συστηματικά στον φυσικό της πλούτο. Τη χρονιά αυτή διαλύεται οριστικά και η Δημόσια Δωρεάν Παιδεία.

Το όνομα του τότε πρωθυπουργού χάθηκε κάπου ανάμεσα στα ονόματα των υπαλληλίσκων που υπηρέτησαν την Τρόικα και ξεπούλησαν την Ελλάδα. Λένε πως ήταν μικρανησιός της Πηνελόπης Δέλτα. Τα χρόνια αυτά όμως έμειναν γνωστά στην Ιστορία ως η **«εποχή Αρβανιτόπουλου»**, γιατί επί θητείας του στο Υπουργείο Παιδείας, όχι μόνο ξεπουλήθηκε το Παρόν, αλλά ξεπατώθηκαν και οι Δομές της Τεχνικής Εκπαίδευσης, ώστε να εκλείψει ακόμα και η ελπίδα για την ανάκαμψη της Χώρας στο μέλλον.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να γράψεις Ιστορία.

Ένας από αυτούς είναι να καταστρέψεις το μέλλον της Χώρας σου.

Στην ίδια μοίρα βρέθηκαν και όσοι προτίμησαν τις «ατομικές λύσεις» και νόμιζαν ότι μέσα στην κοσμοχαλασιά θα κατάφερναν να σώσουν το τομάρι τους. Η Ιστορία όμως απέδειξε ότι **ατομική σωτηρία δεν υπάρχει.** Όταν βουλιάζει το καράβι, βουλιάζει αὐτανδρο !

Ο αγώνας της ανατροπής ξεκίνησε από τους εκπαιδευτικούς. Στο **Μανιφέστο «για την Παιδεία και την Ελπίδα»**, που συντάχθηκε τότε, γνωστό ως **«Μανιφέστο 2482»** (από τον αριθμό των πρώτων εκπαιδευτικών που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα), αναφέρουν:

*«...**Η μέθεξη της Ελληνικής Παιδείας, η Ρωμιοσύνη, είναι Ιδέα και Τρόπος ζωής σύμφυτη με την ίδια την ύπαρξη του Πολιτισμού, με την ύπαρξη του Κόσμου. Κανένας δεν μπόρεσε ποτέ να την εξαλείψει. Κανένας!** Γιατί την προστατεύει από ψηλά ο ίδιος ο Θεός μας, ο Θεός της Επίγνωσης, της Θυσίας και της Κοινωνίας.*

Σφάξε μας όλους, κι ας γενεί το αίμα μας αυλάκι. Κάνε τον κόσμο μακελειό και τους Ρωμιούς σφαχτάρια.

*Αλλά μάθε, Αρβανιτόπουλε, πως **άμα** σε μια συστάδα με λεύκες **κόψεις μια τριγύρω της πετάγονται τρακόσια παρακλάδια.***

Το υνί του αρότρου** όταν χώνεται βαθειά στη γη, νομίζει ότι την κατατρώνει. **Μα πάντα εκείνο τρώγεται, εκείνο φθείρεται και τελικά εξαφανίζεται...»

Σήμερα, εκατό χρόνια μετά, η 23^η Ιουλίου 2013, εξακολουθεί να γιορτάζεται ως η ημέρα Αφύπνισης των Νεοελλήνων, ημέρα που δρομολόγησε τις εξελίξεις αποτίναξης του ζυγού εξάρτησης της Χώρας, που σήμανε **την αρχή του τέλους** της **«εποχής Αρβανιτόπουλου»**.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο της (μελλοντικής) Συνομοσπονδίας Λειτουργών Παιδείας